

[Arne Bjerregaard.]

Jeg finder disse offentlige udtalelser uheldige, inden vi har diskuteret det igennem og har måttet opgive at komme til enighed om et nyt forslag.

Fra vores side er der absolut vilje til at ændre lovforslaget, så det ikke rammer så vilkårligt. Vi ønsker ikke, at pensionisten skal beskattes af sin båd. Vi ønsker ikke, at den lille mand skal beskattes af sin lille jolle. Det, vi ønskede, var sådan set at være med til at beskatte de store lystsejlere til mange tusinde kroner, og disse spektakelmagere, speedbådene, dem kan man såmænd godt lægge en afgift på for vores skyld, men de, som har en lille stilfærdig fritidssyssel, vil vi gerne være med til at fritage for afgift. Løbe fra en indgået aftale vil vi imidlertid i kristeligt folkeparti ikke være med til.

Jeg tror altså, at forligspartierne har mod og vilje til at nå frem til et resultat, som er rimeligt, en rimelig beskatningsmåde på dette område, også eventuelt at lade forslaget falde bort, fordi det giver så lille et provenu.

Kaj Hansen (DKP):

Finansministeren, som også er landbrugs-sagkyndig, har i hvert fald med dette lovforslag bevist, at han ikke behersker det maritime område, og det ser heller ikke ud til, at der er nogen i finansministeriet, der gør det. I Holbergs „Den politiske Kandestøber“ kommer Hermann von Bremen til den erkendelse: ét er et søkort at forstå, et andet skib at føre. Regeringen skulle hurtigst muligt komme til den erkendelse, at den hverken forstår sig på søkort eller på skibe.

Hvis dette lovforslag blev vedtaget, ville vi snart se en ny skibstype i Danmark, bl. a. med fladt afskåret stævn, også kaldet finansministerbåde. Loven ville føre til, at bådene blev kortere og kortere, bredere og bredere og efterhånden mere mindede om et badekar end en sødygtig båd til skade for sikkerheden, til gavn for ingen. En beskatning efter længden af en båd er lige så uri-

melig som et forlangende om, at folk skal betale skat efter deres højde. Vi vil anbefale regeringen en kovending i denne sag.

Det er en kendsgerning, at sejl- og motorbåde for år tilbage alle blev bygget af træ, og de var længere og slankere end lystbådene af i dag. De fleste af disse både er blevet passet og plejet og sejler stadig. De nye glasfiberbåde bygges kortere og bredere for at give bedre plads om bord, men har en betydelig større værdi end de ældre og længere både. Netop i de senere år er man igen begyndt at interessere sig for de lange smalle skærgårdskrydsere, som godt kan være 2-3 m længere end andre sejlbåde i samme prisklasse. Dette være sagt for at understrege lovforslagets tilsidesættelse af ethvert sagligt hensyn ved fastlæggelse af beskatningen.

Der er også beskæftigelsesmæssige problemer knyttet til dette forslag. De danske bådeværfter er i øjeblikket hårdt trængt, og en nedgang i salget vil ramme værfterne og skabe yderligere arbejdsløshed. Det er en udvikling, ingen kan være tjent med. Sejlporten i Danmark ligger på et højt stade, det gælder konstruktører, bådebyggere og sejlsportsfolk.

Det er også værd at understrege, at denne sportsgren, der dyrkes af både unge og ældre, selv betaler alle omkostningerne.

Vi er principielt imod dette lovforslag. Vi er afgjort imod at beskatte sport samt gode og sunde fritidsaktiviteter. Vi tror heller ikke, at beskatning af denne art giver flere penge i statskassen, tværtimod. Ved at beskutte sport og fritidsliv hæmmer man en sund udvikling af ungdommen, og det kan meget nemt føre med sig, at nogle unge i stedet kommer på afveje til skade for dem selv og det samfund, de skal leve i. Det er en kummerlig, småtskåren politik at beskutte befolkningens fritidsinteresser. Tværtimod skulle man drage omsorg for, at der var tilstrækkeligt med tilbud og muligheder til alle, der ville dyrke friluftsliv og sunde fritidsinteresser.

Vi har længe vidst, at regeringens skib